

Sygn. akt VI Ka 67/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk

Protokolant Dominika Cieślak

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Anety Kawki

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2024 r.

sprawy S. A. ur. (...) w D.

s. G., M. z domu W.

oskarżonego z art. 178b kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 16 listopada 2023 r. sygn. akt II K 196/23

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. A.;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 240 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 67/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:			
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie			

wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 16 listopada 2023r. w sprawie II K 196/23	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.3.1. Kierunek i	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>1. mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku obraza przepisów postępowania, tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k. prowadzącą się do przypisania sprawstwa</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny</p>	

oskarżonego w wyniku jednostronnej i nieuwzględniającej wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego, wydaniu wyroku skazującego wbrew zasadzie obiektywizmu, naruszeniu obowiązku dążenia do prawdy materialnej, przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów wyrażającym się w uznaniu, iż oskarżony, w dniu 12 stycznia 2023 roku w G., w powiecie (...), kierując samochodem osobowym V. (...) o nr rej. (...), pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się oznakowanym radiowozem przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych polecenia zatrzymania pojazdu, nie zatrzymał niezwłocznie	# częściowo zasadny # niezasadny
---	-------------------------------------

pojazdu i kontynuował jazdę tj. o czyn z art. 178b kk, w sytuacji gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że oskarżony nie dopuścił się wyżej wymienionego czynu;

2. obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.p.w. poprzez naruszenie zasady obiektywizmu procesowego przejawiającej się w uwzględnieniu jedynie okoliczności niekorzystnych dla oskarżonego, a pominięcie faktów i dowodów korzystnych, bez należytego uzasadnienia tegoż stanowiska, w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez wydanie wyroku skazującego pomimo licznych

niedających się
usunąć
wątpliwości;

3 rażąca
niewspółmierność
wymierzonej
kary i środka
karnego,
przejawiającą się
w orzeczeniu
wobec
oskarżonego
kary grzywny w
wysokości 120
stawek
dziennych po
20 zł każda,
środka karnego
w postaci zakazu
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
na okres 1 roku
oraz świadczenia
pieniężnego na
rzecz Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej
w kwocie 5.000
zł, a tym samym
niezastosowaniu
warunkowego
umorzenia
postępowania
określonego w
art. 66 k.k.,
podczas gdy
z całokształtu
okoliczności
sprawy wynika,
że stopień winy
i społecznej
szkodliwości
czynu nie są
znaczne,
oskarżony nie

	<p>był uprzednio karany, a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, zatem zostały spełnione wszystkie przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania karnego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Niezasadny jest zarzut opisany w punkcie 1 apelacji, jako że Sąd Rejonowy nie uchybił wskazanym w nim przepisom. Wskazać należy, że w zakresie znaczeniowym pojęcia wątpliwości nieusuwalnych, o jakich mowa w art. 5 § 2</p>			

kpk nie mieszczą się wątpliwości, które należy rozwiązywać poprzez ocenę wiarygodności dowodów. Wątpliwości nieusuwalne dotyczą bowiem tego, czego ocena wiarygodności dowodów nie usunie (por. post.SN z dnia 5 marca 2020 r. II KK 14/20, LEX nr 3123176). Już samo to spostrzeżenie czyni zarzut obrazy art. 5 § 2 kpk bezzasadnym, skoro twierdzenia P. K., T. M. i E. K. pozostawały w sprzeczności do relacji oskarżonego a co za tym idzie odtworzenie stanu faktycznego w aspekcie prawdy materialnej uzależnione jest od oceny wiarygodności poszczególnych dowodów. Taką ocenę przedstawił Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku a jako

że nie nosi ona cech dowolności, to pozostaje ona pod ochroną prawa i nie ma podstaw do jej zmiany w postępowaniu odwoławczym.

Trudno bowiem dociec, z jakiego powodu wymienieni funkcjonariusze policji mieliby składać nieprawdziwe, niekorzystne dla oskarżonego zeznania i pomawiać go o dokonanie przestępstwa w sytuacji, gdyby S. A. czynu zabronionego nie popełnił.

Argumentów w tym zakresie nie przedstawił i sam apelujący, nie powoływał się na nie również oskarżony. Jeśli zważyć, że zeznania owych świadków są ze sobą spójne i nie pozostają w opozycji do zasad logiki i doświadczenia życiowego, to rację ma Sąd Rejonowy przydając tym twierdzeniom walor wiarygodności.

Oceny tej nie zmieniają różnice w ich zeznaniach, bo są one zrozumiałe ze względu na upływ czasu i wielość podejmowanych interwencji a do tego zostały przez owych świadków wyeliminowane po odczytaniu uprzednio złożonych relacji. Wskazać przy tym należy, że dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych nie stanowi naruszenia przepisów art. 7, ani 4 k.p.k. Wbrew brzmieniu zarzutu 2 Sąd I instancji zachował w pełni zasadę obiektywizmu. Nie budzi przy tym wątpliwości, że nie jest ona równoznaczna z powinnością bezkrytycznego przyjmowania za prawdziwe wszystkich

przedstawianych przez oskarżonego tez, sprowadza się natomiast do dokonania analizy wszystkich przeprowadzonych dowodów zgodnie z art. 7 kpk. Takie wymogi zostały w ocenie Sądu zachowane, zaś dokonane w tej materii wywody Sądu Rejonowego są trafne. Oskarżony, który zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w początkowej fazie rozprawy głównej skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień stwierdził po przeprowadzeniu wszystkich dowodów, że zatrzymał pojazd, gdy tylko usłyszał sygnały dźwiękowe i dostrzegł sygnały akustyczne jadącego za nim radiowozu, po przejechaniu odległości około 1,5 km.

Oznaczałoby to jednak, że podejmujący pościg policjanci przez ten odcinek drogi nie korzystali z owych sygnałów, co w świetle zasad doświadczenia życiowego nie jest możliwe do przyjęcia. Skoro bowiem ich bezsporną wolą było poddanie oskarżonego kontroli drogowej, to nieracjonalnym byłoby odstąpienie od użycia sygnałów, o jakich mowa już od chwili podjęcia pościgu. Słusznie Sąd Rejonowy odmówił wiarygodności zeznaniom D. G.. Poza wskazanymi w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku argumentami podnieść należy, że pomimo upływu niemal 9 miesięcy świadek ten szczegółowo zapamiętał zdarzenie, jakie nie miało nadzwyczajnego

charakteru i do jakiego nie powinien on w związku z tym przywiązywać uwagi. W kontekście znajomości świadka z oskarżonym i przeprowadzenia z nim co najmniej jednej rozmowy o zajściu twierdzenia D. G. nie są wiarygodne tym bardziej, że pozostają one w sprzeczności z materiałem video. Wbrew twierdzeniom obrońcy wymierzona S. A. kara nie razi surowością. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy docenił wszystkie okoliczności łagodzące i dał temu wyraz, stosując określoną w art. 37a § 1 kpk instytucję i określając wymiar obligatoryjnego środka karnego i świadczenia pieniężnego w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Jednocześnie nie sposób zasadnie wywodzić, że tak stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przezeń czynu nie były znaczne. Wszak oskarżony kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej bez wymaganych uprawnień a do kontroli drogowej się nie zatrzymał, chcąc uniknąć za to zachowanie odpowiedzialności. Podniesiony przez niego argument o potrzebie zaopatrzenia matki w leki jest w ocenie Sądu nieprawdziwy, skoro S. A. nie podał, o jakie leki chodziło i na co matka choruje. Nie powołał się on również na pilną potrzebę natychmiastowego zakupu owych lekarstw i nie umotywował, z jakiego powodu nie skorzystał on ze środków

<p>transportu publicznego, taksówki lub nie poprosił o transport kogoś z kręgu znajomych. Oczywiście jest, że czasowa utrata prawa jazdy skomplikuje jego sytuację zawodową, lecz jest to typowe następstwo naruszenia zasad bezpieczeństwa w komunikacji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, ewentualnie zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego na okres 1 roku próby;</p> <p>2. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>oskarżonego kosztów obrony, udzielonej przez profesjonalnego pełnomocnika przed Sądami I i II instancji - według norm przepisanych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Podniesione w apelacji zarzuty nie okazały się zasadne a co za tym idzie również zawarte w niej, korelujące z zarzutami wnioski zasadne nie są. Oskarżony nie został uniewinniony, co wyłącza możliwość zasądzenia na jego rzecz kosztów obrony z wyboru.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy w całości.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok Sądu I instancji jest wolny od uchybień, opisanych w apelacji i nie zawiera on również uchybień, o jakich mowa w art. 439 kpk i art. 440 kpk..		

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze stanowi przepis art. 636 § 1 k.p.k. Sąd nie stwierdził podstaw faktycznych, uzasadniających odstąpienie od obciążania oskarżonego tymi należnościami.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana